

แผนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน
ประจำปีการศึกษา 2564

โดย

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

คำนำ

แผนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2564 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานและเป็นเครื่องมือในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามวิสัยทัศน์ พันธกิจและยุทธศาสตร์ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และเพื่อเป็นการตอบสนองต่อนโยบายในการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นบนพื้นฐานศาสตร์พระราชา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หวังว่าแผนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2564 ฉบับนี้จะถูกนำมาใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดแก่คณะฯ ภายใต้วิสัยทัศน์ “เป็นสถาบันการศึกษาเชิงสร้างสรรค์บนฐานความเป็นไทยในระดับมาตรฐานสากล เพื่อมุ่งเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสังคมโลก”

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ส่วนที่ 1 บทนำ

1.1 ประวัติคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ในระยะแรกเริ่มที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีสถานะเป็นวิทยาลัยครูเชียงใหม่ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์รับผิดชอบจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ประกาศนียบัตรประโยคครูประถม (ป.ป.) โดยมีรูปแบบการบริหารงานวิชาการเป็นหมวดวิชา เช่น หมวดวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาสังคมศึกษา หมวดวิชาศิลปะ

ต่อมาเมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้ก่อตั้งคณะวิชาขึ้นในปี พ.ศ. 2520 โดยรวมหมวดวิชาต่าง ๆ ที่มีอยู่เดิม และเรียกชื่อเป็นภาควิชาและโปรแกรมวิชา มีหัวหน้าคณะวิชาและหัวหน้าภาคเป็นผู้บริหาร ประกอบด้วย 11 ภาควิชา และ 2 โปรแกรมวิชา ดังนี้

ภาควิชา	โปรแกรมวิชา
1. ภาควิชาดนตรี	1. โปรแกรมวิชาวัฒนธรรมศึกษา *
2. ภาควิชานาฏศิลป์	2. โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว *
3. ภาควิชาบรรณารักษ์	
4. ภาควิชาประวัติศาสตร์	
5. ภาควิชาปรัชญาและศาสนา	
6. ภาควิชาภาษาไทย	
7. ภาควิชาภาษาอังกฤษ	
8. ภาควิชาภูมิศาสตร์	
9. ภาควิชารัฐศาสตร์	
10. ภาควิชาศิลปะ	
11. ภาควิชาสังคมวิทยา	

หมายเหตุ * รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนวิชาเอกวัฒนธรรมศึกษาและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวซึ่งเป็นสหวิทยาการ ดำเนินงานโดยคณะกรรมการซึ่งมาจากภาควิชาที่เกี่ยวข้อง

พ.ศ. 2538 มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 มีผลทำให้มีการเปลี่ยนชื่อจาก “วิทยาลัยครูเชียงใหม่” เป็น “สถาบันราชภัฏเชียงใหม่” พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดการบริหารงานคณะวิชา โดยเรียกชื่อว่า “คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์” และยกเลิกการบริหารแบบภาควิชาเป็นโปรแกรมวิชา มีคณบดีเป็นผู้บริหารคณะ และประธานโปรแกรมวิชาเป็นผู้บริหารโปรแกรมวิชา ประกอบด้วย 16 โปรแกรมวิชา และ 4 หมู่วิชา ดังนี้

โปรแกรมวิชา	หมู่วิชา
1. โปรแกรมวิชาการพัฒนาชุมชน	1. หมู่วิชาประวัติศาสตร์
2. โปรแกรมวิชาดนตรี	2. หมู่วิชาปรัชญาและศาสนา
3. โปรแกรมวิชานาฏศิลป์	3. หมู่วิชาภาษาฝรั่งเศส
4. โปรแกรมวิชาบรรณารักษ์และสารนิเทศศาสตร์	4. หมู่วิชาภูมิศาสตร์
5. โปรแกรมวิชาภาษาจีน	
6. โปรแกรมวิชาภาษาญี่ปุ่น	
7. โปรแกรมวิชาภาษาไทย	
8. โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ (ค.บ.)	
9. โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ (ศศ.บ.)	
10. โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ	
11. โปรแกรมวิชารัฐประศาสนศาสตร์	
12. โปรแกรมวิชาวัฒนธรรมศึกษา	
13. โปรแกรมวิชาศิลปกรรม	
14. โปรแกรมวิชาศิลปศึกษา	
15. โปรแกรมวิชาสังคมศึกษา	
16. โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	

หมายเหตุ โปรแกรมวิชารับผิดชอบจัดการเรียนการสอนวิชาเอกและวิชาพื้นฐานทั่วไปส่วนหมู่วิชา
รับผิดชอบจัดการเรียนการสอนรายวิชาพื้นฐานทั่วไป

พ.ศ. 2547 ได้มีการเปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรศิลปศาสตรมหา
บัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทย และหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

พ.ศ. 2549 มีการกำหนดสาขาวิชาภายในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ แบ่งออกเป็น 2
ภาควิชา ดังนี้

ภาควิชามนุษยศาสตร์	ภาควิชาสังคมศาสตร์
1. สาขาวิชาภาษาไทย	1. สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม
2. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ	2. สาขาวิชาพัฒนาชุมชน
3. สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส	3. สาขาวิชานิติศาสตร์
4. สาขาวิชาภาษาจีน	4. สาขาวิชาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม
5. สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น	5. สาขาวิชาภูมิศาสตร์
6. สาขาวิชาภาษาเกาหลี	6. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
7. สาขาวิชาดนตรี	

ภาควิชามนุษยศาสตร์	ภาควิชาสังคมศาสตร์
8. สาขาวิชาศิลปกรรม	
9. สาขาวิชาศิลปะการแสดง	
10. สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์	
11. สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา	

ต่อมาในปี พ.ศ. 2551 ได้มีการเปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มอีกจำนวน 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ และหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ในปี พ.ศ. 2552 มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารสาขาวิชาภายในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์อีกครั้ง โดยแบ่งออกเป็น 2 ภาควิชา ดังนี้

ภาควิชามนุษยศาสตร์	ภาควิชาสังคมศาสตร์
1. สาขาวิชาภาษาไทย	1. สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน
2. สาขาวิชาภาษาตะวันออก	2. สาขาวิชาภูมิศาสตร์
- หลักสูตรภาษาจีน	3. สาขาวิชาสหวิทยาการสังคม
- หลักสูตรภาษาญี่ปุ่น	- หลักสูตรการท่องเที่ยวและการโรงแรม
- หลักสูตรภาษาเกาหลี	- หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์
3. สาขาวิชาภาษาตะวันตก	- หลักสูตรประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม
- หลักสูตรภาษาอังกฤษ	4. สาขาวิชานิติศาสตร์
- หลักสูตรภาษาฝรั่งเศส	
4. สาขาวิชาดนตรีและศิลปะการแสดง	
- หลักสูตรดนตรี	
- หลักสูตรศิลปะการแสดง	
5. สาขาวิชาศิลปกรรม	
6. สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์	

ต่อมาในปีพ.ศ. 2555 จนถึงปัจจุบัน มีการยกเลิกการบริหารงานแบบภาควิชา โดยมีการบริหารงานเป็น 10 สาขาวิชา ดังนี้

ลำดับ	สาขาวิชา	หลักสูตรที่เปิดสอน
1.	สาขาวิชาภาษาไทย	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
		ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
2.	สาขาวิชาภาษาตะวันออก	
	- หลักสูตรภาษาจีน	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน
	- หลักสูตรภาษาญี่ปุ่น	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น
	- หลักสูตรภาษาเกาหลี	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาเกาหลี
3.	สาขาวิชาภาษาตะวันตก	
	- หลักสูตรภาษาอังกฤษ	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
		ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
	- หลักสูตรภาษาฝรั่งเศส	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส
4.	สาขาวิชาดนตรีและศิลปะการแสดง	
	- หลักสูตรดนตรี	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางค์ไทย
		ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางค์สากล
	- หลักสูตรศิลปะการแสดง	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์และการละคร
5.	สาขาวิชาศิลปกรรม	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบประยุกต์ศิลป์
6.	สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์
7.	สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน
8.	สาขาวิชาภูมิศาสตร์	วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภูมิสารสนเทศ
9.	สาขาวิชาสหวิทยาการสังคม	
	- หลักสูตรการท่องเที่ยวและการโรงแรม	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม
		ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
	- หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์	รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
		รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น
		รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
	- หลักสูตรวัฒนธรรมศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมศึกษา
	- หลักสูตรประวัติศาสตร์	
- หลักสูตรปรัชญาและศาสนา		
10.	สาขาวิชานิติศาสตร์	นิติศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์

นอกจากนี้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ยังเปิดสอนร่วมกับคณะครุศาสตร์ ในระดับปริญญาตรี จำนวน 7 สาขาวิชา ได้แก่

1. ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
2. ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน
3. ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
4. ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา
5. ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์
6. ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา
7. ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา

1.2 ยุทธศาสตร์ ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ

1) ยุทธศาสตร์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1** ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้และความคิดริเริ่มเชิงสร้างสรรค์ มีทักษะประสบการณ์และความชำนาญตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพและสากลเพื่อสามารถประกอบอาชีพได้สอดคล้องกับตลาดแรงงานในอนาคต
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2** ส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาคณาจารย์ผลิตผลงานทางวิชาการด้านวิจัยนวัตกรรม และตำรา รวมทั้งการเผยแพร่ผลงานลงในวารสารที่ได้รับการรับรองหรือยอมรับในระดับชาติและนานาชาติตามเกณฑ์มาตรฐาน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3** สร้างเครือข่ายทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่องค์ความรู้และนวัตกรรมในสาขาวิชาชีพสู่ชุมชนรวมถึงการให้บริการวิชาการ ตลอดจนสืบสานวัฒนธรรมประเพณีและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่นให้คงความเป็นเอกลักษณ์และเกิดความยั่งยืน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4** พัฒนาระบบการบริหารจัดการของคณะให้มีประสิทธิภาพ ความเป็นสากล เป็นธรรม และทันสมัยเพื่อให้เข้ากับสังคมโลกในยุคแห่งดิจิทัลเทคโนโลยี (Digital technology)

2) ปรัชญา

“สร้างความโดดเด่นทางด้านภาษา ร่วมกันอนุรักษ์ศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรมที่ยั่งยืนสู่ความเป็นสากลของโลกปัจจุบัน”

3) วิสัยทัศน์

“เป็นสถาบันการศึกษาเชิงสร้างสรรค์บนฐานความเป็นไทยในระดับมาตรฐานสากล เพื่อมุ่งเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสังคมโลก”

4) พันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพและสากล
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการทำวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน และการพัฒนาศักยภาพของชุมชนและท้องถิ่น ตลอดจนระดับประเทศเพื่อสร้างความมั่นคงและเข้มแข็งทางสังคมและเศรษฐกิจ
3. สร้างเครือข่ายทางวิชาการและให้บริการวิชาการด้านที่ปรึกษาและการจัดฝึกอบรมแก่หน่วยงานทั้งภายในและภายนอก
4. สืบสานการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อคงความเป็นเอกลักษณ์และความยั่งยืน
5. พัฒนาระบบการจัดการให้มีประสิทธิภาพและทันสมัย มีคุณธรรมจริยธรรมตามหลักธรรมาภิบาล

1.3 วัตถุประสงค์ / เป้าหมาย

- 1) เพื่อผลิตบัณฑิตทางสายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้มีคุณภาพทั้งในด้านความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพและสากล
- 2) เพื่อส่งเสริมการวิจัยด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ในการสร้างองค์ความรู้ใหม่และการพัฒนา ศักยภาพของชุมชนและท้องถิ่นให้เกิดความมั่นคง เข้มแข็ง และยั่งยืน
- 3) เพื่อพัฒนาศักยภาพและเครือข่ายทางวิชาการในการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ การพัฒนาการวิจัยและการบริการด้านวิชาการและวิชาชีพพร้อมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- 4) เพื่อให้ระบบการบริหารจัดการคณะมีประสิทธิภาพ มีความเป็นธรรม โปร่งใส และทันสมัยกับสังคม โลกในยุคดิจิทัลเทคโนโลยี (Digital technology)

ส่วนที่ 2 การเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

2.1 หลักการและเหตุผล

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 (ฉบับที่ 4) ได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษา และตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ในหมวด 6 ดังนี้ มาตรา 48 ประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร และมาตรา 50 สถานศึกษาต้องเตรียมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ สำหรับการประกันคุณภาพการศึกษา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีภารกิจหลักในการผลิตบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น อีกทั้งคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐ เอกชน ชุมชน ท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงส่งเสริมความเป็นอัตลักษณ์ ภูมิปัญญาของชุมชนท้องถิ่นด้วยศาสตร์ที่หลากหลายของคณะ ดังนั้น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จึงได้จัดทำแผนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ปีการศึกษา พ.ศ. 2564 เพื่อเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนท้องถิ่น ตลอดจนส่งเสริมการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้เกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติในทิศทางเดียวกันต่อไป

2.2 วัตถุประสงค์ของแผน

- 1) เพื่อส่งเสริม กำกับติดตาม การดำเนินโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการร่วมกับชุมชนตามแผนการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนเป้าหมาย
- 2) เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนเป้าหมายมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องก่อให้เกิดชุมชนที่เข้มแข็ง และเป็นต้นแบบในการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน

2.3 ระบบกลไกการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2563

1) ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการดำเนินการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยใช้วงจร เดมมิง (Deming Cycle) : PDCA (Plan-Do-Check-Act) มีขั้นตอนดังนี้

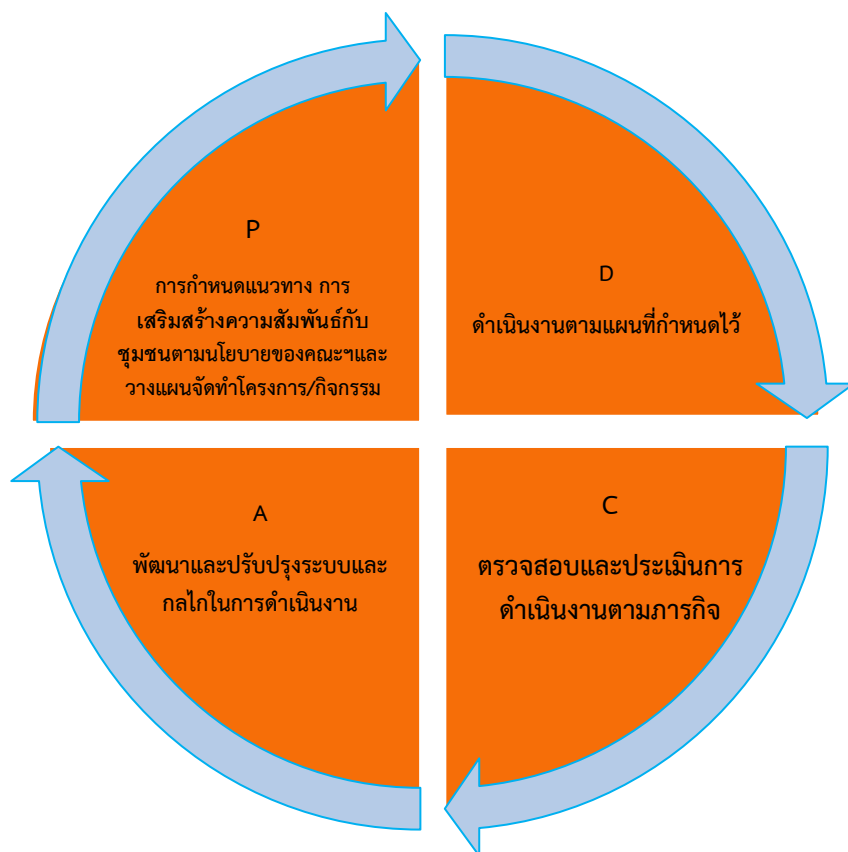
1.1) การวางแผน (Plan) วางแผนการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน กำหนดโครงการกลุ่มเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และตัวชี้วัด ที่สามารถวัดผลความสำเร็จของโครงการได้ โดยพิจารณาจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาและผลการสำรวจความต้องการชุมชนเป็นหลัก

1.2) การดำเนินงานตามแผน (Do) ปฏิบัติการตามแผนการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ตามโครงการและกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้

1.3) การตรวจสอบและประเมิน (Check) เป็นการทบทวนการดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ โดย ผู้รับผิดชอบแต่ละโครงการจะต้องวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานของตนเองในแต่ละช่วงการดำเนินงาน และ เปรียบเทียบผลการดำเนินงานรายตัวชี้วัดและเกณฑ์ตัดสิน เพื่อตัดสินว่าการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ หรือไม่ เพราะเหตุใด

1.4) การนำผลการประเมินมาปรับปรุง (Act) เมื่อผ่านขั้นตอนการตรวจสอบและประเมิน แล้วต้องนำผลการประเมินมาปรับปรุงโดยส่งข้อมูลย้อนกลับไปสู่ผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงานในหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับรู้ถึงผลการดำเนินงานของตนเองว่าเป็นอย่างไร และควรปรับปรุงต่อไปอย่างไรจึงจะเพิ่มประสิทธิภาพสูงสุด

2) กลไก หมายถึง การดำเนินงานการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยผู้รับผิดชอบโครงการและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

รูปภาพที่ 2.1 ระบบกลไกการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

2.4 กระบวนการจัดทำแผนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2564

กระบวนการจัดทำแผนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2564 ได้ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริการวิชาการ ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2564 ที่มีความรู้ความสามารถ โดยผ่านการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกันวางแผน ระดมความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะ วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลโครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนดังกล่าว คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีกระบวนการจัดทำแผนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2564 อย่างเป็นระบบ กำหนดนโยบาย รูปแบบ แนวทางการจัดทำแผนและการติดตามประเมินผล โดยมุ่งเน้นให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน สามารถสรุปได้ดังนี้

1) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการคณะกรรมการส่งเสริมวิชาการเพื่อบริการชุมชน เพื่อร่วมกันวางแผน ระดมความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะ วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลโครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องในการจัดทำ (ร่าง) แผนการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ปีการศึกษา พ.ศ. 2564 โดยโครงการ/กิจกรรมจะต้องสอดคล้องกับแผนบริการวิชาการ ปีการศึกษา พ.ศ. 2564

2) เสนอ (ร่าง) แผนการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ปีการศึกษา พ.ศ. 2564 ต่อคณะกรรมการบริหารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อพิจารณาเห็นชอบและปรับปรุงแก้ไข

3) ดำเนินการตามแผนการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ปีการศึกษา พ.ศ. 2564

2.5 กระบวนการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน

1) ศึกษาและวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนให้ครอบคลุมในทุกมิติต่าง ๆ ทั้งมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการศึกษา

2) เข้าถึงผู้นำชุมชน โดยเข้าพบปะหารือกับผู้นำชุมชนอย่างไม่เป็นทางการเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ให้ทราบ

3) จัดเตรียมเอกสารและข้อมูล รวมทั้งแผนงานเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อประชาสัมพันธ์ให้กับหัวหน้าส่วนราชการในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องอาจจะใช้เวทีการประชุมหลายระดับ เช่น การประชุมชี้แจงในที่ประชุมผู้นำชุมชน ประชาคมตำบล หรือการประชุมในวาระเฉพาะที่จัดขึ้น

4) กำหนดบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในชุมชนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน พร้อมทั้งถ่ายทอดความรู้ และแนวคิดในการเข้าร่วมดำเนินโครงการ กระบวนการประชุมแบบ Focus Group

ส่วนที่ 3 แผนการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

3.1 พื้นที่เป้าหมาย

พื้นที่เป้าหมายในการพัฒนาตามแผนการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน จำนวน 4 พื้นที่เป้าหมาย

- 1) สะลวง – ชี้เหล็ก โมเดล พื้นที่ตำบลสะลวง และตำบลชี้เหล็ก อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่
- 2) โป่งสมิ โมเดล พื้นที่หมู่บ้านโป่งสมิ ตำบลแม่วีน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ และเครือข่ายลุ่มแม่น้ำวางตอนบน
- 3) ป่าตุ๋ม โมเดล พื้นที่ตำบลป่าตุ๋ม อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่
- 4) กี้ดช้าง โมเดล พื้นที่ตำบลกี้ดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

3.2 ตัวชี้วัดความสำเร็จของแผน

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วย	ค่าเป้าหมาย
จำนวนโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการร่วมกับชุมชนตามแผนการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนเป้าหมาย	โครงการ	1
จำนวนโครงการบริการวิชาการที่ชุมชนหรือหน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมเพื่อแก้ปัญหา ลดปัญหา และส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน	โครงการ	1
ร้อยละชุมชนเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามแผนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน	ร้อยละ	25

3.3 แผนการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ปีการศึกษา 2564

ที่	โครงการ/กิจกรรม	กลุ่มเป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ	ค่า เป้าหมาย	หน่วยงาน/ชุมชนที่ ร่วมดำเนินการ/เข้า ร่วมโครงการ	ชุมชนที่ได้รับการ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง	ระยะเวลา ดำเนินการ	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
พื้นที่สะलग - ชี้เหล็ก โมเดล พื้นที่ตำบลสะलग และตำบลชี้เหล็ก อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่									
1	โครงการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตให้กับคนในท้องถิ่น ด้านชาติพันธุ์ศึกษาและ การพัฒนาท้องถิ่น	ต.สะलग อ.แมริม จ. เชียงใหม่	ฐานข้อมูลภูมิ ปัญญาวัฒนธรรม ของบ้านแมกะเปียง	1 ชุด ข้อมูล	องค์การบริหารสวน ตำบลสะलग	ตำบลสะलग อำเภอ แมริม จังหวัด เชียงใหม่	มกราคม - มีนาคม 2565	100,000	อ.ปลินดา ระมิงค์วงศ์

